

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/916/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812212851
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812212851.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcovi: C. O., C. Q. X, Y., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A o zaplatenie sumy 119,33 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 11C/45/2013-68 zo dňa 16. januára 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu p
o t v r d z u j e .

Odvolanie odporcu o d m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,34 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, E. XXXXXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 48,82 eur, ktoré je povinný zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň uložil vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok 9,87 eur po právoplatnosti uznesenia prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia 119,33 eur s príslušenstvom z dôvodu, že odporca si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy č. 3258816 zo dňa 10.10.2005. Podaním zo dňa 10.10.2012 oznámil právny zástupca vedľajšieho účastníka vstup do konania na strane odporcu, súčasne si uplatnil trovy konania. Písomným podaním zo dňa 08.01.2014 vzal navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu návrh späť. Súd s poukazom na ust. § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.. Uviedol, že po posúdení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda zastavenia konania pre späťvzatie, dospel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Návrh navrhovateľa nebol podaný dôvodne s prihliadnutím ku vznesenej námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka. Pokiaľ by nedošlo ku späťvzatiu návrhu, bol by návrh ako nedôvodný zamietnutý. Navrhovateľ však svoj návrh vzal späť a z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil, že konanie muselo byť zastavené preto je povinný nahradiť trovy konania odporcu, resp. vedľajšieho účastníka. Súd mal za preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, právny zástupca zastúpenie riadne prevzal, vo veci

podal vyjadrenie (zo dňa 23.8.2013), v ktorom vzniesol námietku premlčania a preto niet dôvodu na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka patrí za úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, vyjadrenie zo dňa 23.8.2013 (písomné podanie na súd) odmena podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 33,20 eur / za jeden úkon právnej služby predstavuje odmena sumu 16,60 eur / a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 7,81 eur x 2 úkony právnej služby je 15,62 eur. Celkom trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavujú 48,82 eur. Iné trovy konania vedľajšiemu účastníkovi nevznikli.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a odporca.

Navrhovateľ napadol uznesenie súdu prvého stupňa v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 19,61 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ zastával názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru došiel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p.. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezů Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku žiadal uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť a zaviazat navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Nesúhlasil s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právny zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 16,34 eur.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporca písomne nevyjadril.

Odporca podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa v celom rozsahu. Namietal, že v zmysle § 100 Občianskeho aj Obchodného zákonníka je pohľadávka zo dňa 10.10.2005 premlčaná. Poukázal na ustanovenie § 397 Obchodného zákonníka, ktoré určuje premlčaciu dobu na 3 roky, pričom konštatoval, že pohľadávka zo dňa 10.10.2005 uvedenú premlčaciu dobu vysoko prevyšuje. Nesúhlasil so vstupom vedľajšieho účastníka, Združenia na ochranu občana HOOS, do konania na jeho stranu.

K odvolaniu odporcu vyjadrenie písomne podané nebolo.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd skôr ako pristúpil k vecnému preskúmaniu odvolania odporcu, zisťoval, či toto odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Spôsob doručovania písomností súdom upravujú ustanovenia § 45 a nasl. O.s.p.. Podľa citovaného ustanovenia súd doručuje písomnosti sám alebo poštou. V súlade s § 47 ods. 1 O.s.p. do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd.

Do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty (§ 57 ods. 1 O.s.p.). Podľa ods. 2 tohto ustanovenia druhá veta, ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (ods. 3 cit. ust.).

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene (t.j. po lehote stanovenej zákonom na podanie odvolania).

Z obsahu spisu vyplýva, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo odporcovi doručené dňa 24.04.2014, čo má súd za preukázané z vrátenej doručky. To znamená, že deň 24.04.2014 je potrebné považovať za deň doručenia napadnutého uznesenia. Lehota na podanie odvolania proti napadnutému uzneseniu začala plynúť nasledujúci deň po dni doručenia, t.j. dňa 25.04.2014 a jej posledný deň pripadol na 09.05.2014. Odporca podal odvolanie na pošte dňa 21.05.2014, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej odvolacej lehoty.

Preto odvolací súd odvolanie odporcu podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol bez toho, aby sa ním zaoberal po vecnej stránke.

Následne sa krajský súd zaoberal odvolaním navrhovateľa, v súvislosti s ktorým preskúmal vec v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zaviniel, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zaviniel zastavenie konania.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia istiny v sume 119,33 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 08.01.2014 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 48,82 eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 23.08.2013 doručil súdu vyjadrenie k veci, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. Odvolací súd má za to, že v konaní na strane vedľajšieho účastníka nie je ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p..

Na základe uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,34 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 48,82 eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia dňa 04.03.2014, režijný paušál 8,04 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,34 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.